

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Det har ikke været hensigten at lave en, om jeg så må sige, dobbeltdebat, og derfor skal jeg gøre min replik til ministeren forholdsvis kort. Indledningsvis kan jeg sige, at jeg næsten tror, ministeren, efter de bemærkninger, han kom med, vil kunne stemme for det dagsordensforslag, fru Dorte Bennedsen om lidt forelægger på tre partiers vegne.

Ministeren sagde på et tidspunkt i den foregående debat: de virkelige problemer opstår først, hvis vi griber dem forkert an. Det er fuldstændig rigtigt, og vi er lidt bange for, at problemerne her bliver grebet an på en lidt for blid måde. Således som kontaktudvalget vedrørende disse pilotprojekter er sammensat – og det har vi jo også været inde på tidligere – har man indbygget konflikterne i kontaktudvalget, og det er der vel næppe noget sige til. Men netop fordi der er indbygget konflikter i kontaktudvalget, er det væsentligt, at dette kontaktudvalg klart har for øje, hvad det er, folkettinget vil.

Ministeren var bekymret for, at en dagsorden ville fastlåse marginaljordspolitikken!

Jeg kan ikke forestille mig, at en dagsorden fra folkettinget skulle kunne fastlåse marginaljordspolitikken, medmindre denne dagsorden entydigt eksempelvis ville sætte landbrugserhvervet uden for døren. Der er ikke nogen, heller ikke under den foregående debat, der på noget tidspunkt har sagt, at landbrugserhvervet skulle sættes uden for døren i den nødvendige dialog, der skal være om marginaljordsproblemerne.

Så vidt jeg kan forstå, er der heller ikke nogen, som har hævdet, at det, miljøministeren har gjort med redegørelsen og med konkretiseringen i form af pilotprojekterne, var udtryk for en forhalingsmanøvre. Det, nogle af os har været bekymret for, er, hvorvidt dette arbejde har været nok.

Miljøministeren har sagt, at det kan være fatalt, hvis man griber problemerne forkert an. Ja men hvis vi griber dem for sent an, hvis vi for sent præciserer, hvad det er, vi vil, kan det også være sådan, at toget på det tidspunkt er kørt. Fejlgreb kan komme til at koste os dyrt ikke mindst miljømæssigt, siger ministeren. Ja, netop, og det er derfor, vi må have en præcisering i form af en dagsorden.

Lad mig til sidst svare ministeren. Disse pilotprojekter – for nu at klippe det ud i alle mulige typer bestandige materialer – er en vældig god idé. Disse pilotprojekter skal naturligvis indgå med en ganske afgørende vægt i det arbejde, der forestår med hensyn til marginaljorderne, og jeg er meget glad for, at ministeren har givet tilsagn om, at udvalget løbende vil blive holdt underrettet om, hvad der foregår, hvilke resultater man når frem til i disse projekter. Det er helt udmærket. Jeg tror efterhånden nok, at der efter de bemærkninger, som er faldet fra ministeren og i nogen grad også fra det radikale venstre, vil være meget få, som ikke kan stemme for den dagsorden, fru Dorte Bennedsen vil fremsætte forslag om om et øjeblik.

Dorte Bennedsen (S):

Det var en voldsom sprogløst, ministeren for lidt siden serverede for os, da han frygtede, at vi ville fare frem med bål og brand og ende i en blindgyde. Det er jo slet ikke det, der er tale om i denne sammenhæng.

Der er jo tale om, hvad jeg også gav udtryk for i mit første indlæg under redegørelsesdebatten, at vi finder, at redegørelsen er for upræcis, for lidt konkretiseret; det har jeg givet mange eksempler på i eftermiddag, og det skal jeg ikke bruge yderligere tid på.

Vi vil gerne nå frem til at få en lidt mere konkret ramme omkring disse problemer. I sit svar til mig tidligere på dagen, da jeg havde tilladt mig at spørge, om ministeren egentlig vidste, hvad han ville, sagde han med meget stærk stemme: ja, ministeren ved, hvad han vil. Det svar tager jeg til efterretning og vil bare sige, at vi andre også gerne vil vide, hvad det er, ministeren vil, og at vi gerne vil have lejlighed til at drøfte det med ham og igennem denne drøftelse være med til at udforme og konfirmere den endelige handlingsplan på dette område.

Vi er helt klar over, at der er nogle ting, der kan tages fat på her og nu, men der er så sandelig andre ting, der kræver tid. På visse områder kan det blive nødvendigt at have en planlægning for lange tidsfrister.

Men som sagt vil vi gerne sikre, at der tages fat, og derfor vil vi gerne have ministeren til at fremlægge en planlægning for initiativerne. Derfor skal jeg som også annoncere